

ЧЕТВЕРО МИШЕЙ
У ЛІСІ ДЖУНГЛА
НЕРА

Розділи 15-16

Я БОЮСЯ КОМАХ!

Джип рушив асфальтованим шосе, потім виїхав на ґрунтовий путівець, а тоді повернув на багнисту стежку, що бігла через болота.

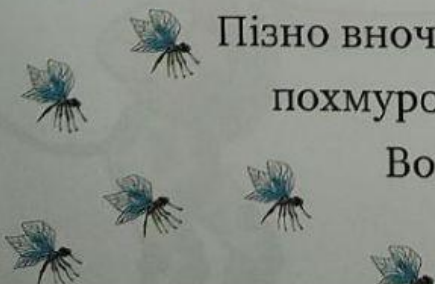
Клімат у цих краях був нездоровий, хмари комарів обсіли мені хвіст і вуха. Що, коли вони заразять мене якоюсь тропічною хворобою?

Я ПАНІЧНО БОЮСЯ НА ЩО-НЕБУДЬ ЗАХВОРИТИ!

Пізно вночі ми прибули до **Бази 1**, — похмурої будівлі, схожої на казарму.

Вона стояла на галявині, оточеній високими деревами.

Я знесилено впав на смердюче ліжко, що
кишіло блощицями й вошами.

Я БОЮСЯ КОМАХ!

Проте, геть знесилений, я одразу заснув
як був — одягнений. Мені снилося, що кузен
Пулапка запевняє мене:

— Бачиш? Головне про це не думати!

День 1-й. ПОНЕДІЛОК

У понеділок Арсенія розбудила мене на світанку, виливши мені в обличчя відро холодної води, з криком:

— На шикування!

Виявилося, що я не єдиний нещасний, учасник курсу з виживання: я побачив іще чотирьох гризунів, які так само записалися на курс у лісі Джунгла Нера.

Прийшовши до тями, я вбрався у камуфляжний однострій. Намагався надіти його на майку, яку завжди ношу, навіть влітку, оскільки...

Я БОЮСЯ ЗАСТУДИ!

Однак Арсенія викрила мій намір і нагримала на мене:

СПРАВЖНЯ МИША НЕ НОСИТЬ...

ЗАГАДКА ДЛЯ СПРАВЖНІХ МИШЕЙ

ЗНАЙДИ РІЧ,
ЯКУ **СПРАВЖНЯ** МИША НІКОЛИ НЕ НОСИТЬ.

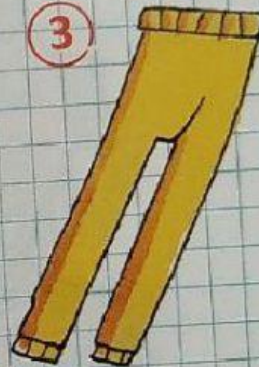
1

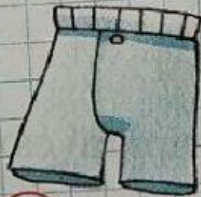
2

3

4

5

6

ВІДПОВІДЬ:

РІЧ ЯКУ СПРАВЖНЯ МИША НІКОЛИ НЕ НОСИТЬ, — ЦЕ МАЙКА (2)

День 1-й.

Понеділок

Джеронімо Стілтон

Далі на мене чекав іще один гіркий сюрприз:
велетенський наплічник!

На себе Арсенія навантажила наче й не мен-
ший, але її він, здавалося, не надто обтяжував.

— **ШИКУЙСЯ!** — скомандувала вона.

Ми залишили **Базу 1** і вийшли на марш-
рут...

Я назвався своїм супутником.

День 1-й.

Понеділок

— Привіт усім, я мишачий видавець, мене звати Стілтон, *Джеронімо Стілтон!*

Високий гризун спортивної статури пробурмотів:

— **ХУХ!** А я **Балаклава Калатрава**, або ж просто БіСі! **Я інструктор з карате!**

У БіСі було коротко підстрижене хутро «щіточкою».

Балаклава Калатрава, або ж просто БіСі

День 1-й.

Понеділок

Другий учасник був завширшки майже такий самий, як заввишки — кругленький, приязний, привітний. Він потиснув мені лапу.

— Приємно познайомитись, я **Бумбо Бамбаджоні** на прізвисько **Бумболо**, — назвався він пискляво.

Бумбо розповів мені, що він *ОПТОВИЙ ПРОДАВЕЦЬ СИРНО-КОНДИТЕРСЬКИХ ВИРОБІВ!*

Він співчутливо глянув на мене:

Бумбо Бамбаджоні
на прізвисько Бумболо

— Ти теж підписав, не читаючи? Я був переконаний, що вступаю на курс схуднення без дієти. Однак мене ніхто не застеріг, що ми муситимемо проходити по сорок кілометрів на день, та ще за такої нестерпної спеки...

— Як, як, як? — забелькотів я, хитаючись під вагою рюкзака. —

День 1-й.

Понеділок

Сорок кілометрів на день? Та я зроду не спроможуся! Ніколи й нізащо! Я гризун з ніжним здоров'ям!

Бумбо прошепотів зі змовницьким виглядом:

— Спокій, Джеронімо, не хвилюйся! Я прихопив таку-сяку провізію... У мене наплічник напхано **ковбасою** (хай навіть це заборонено правилами). Розраховуй на мене!

Тоді я помітив дівчинку з кісками десь приблизно років чотирнадцяти.

— Привіт, я Креп Сюзет!

Вона хотіла щось іще мені сказати, але в цю мить підійшла Арсенія, і мишка замовкла.

Вона підморгнула мені й показала на мигах, мовляв, ще поговоримо, трохи згодом!

Креп Сюзет